

ke službě a tedy nekonání služby, — právem dovolávati se nemůže, nárok takový přiznati jen ve smyslu § 40 prov. nař. k zákonu tomu (nař. min. zeměbrany z 31. prosince 1875 č. 2 ř. z. ex 1876, resp. Rendeletok Tara z roku 1875 č. 166), to jest jen tehdy, jestliže podal žádost za jeho přiznání do 5 roků ode dne svého zranění. Na tomto svém názoru trvá nss i nyní. St-1 konal však, jak ve své přihlášce udal, činnou službu i po svém zranění dále až po převratu jako voj. gážista v záloze, byl zraněn v srpnu 1916 a o přiznání invalidních požitků žádal poprvé v prosince 1921, tedy po uplynutí řečené pětileté lhůty.

Č. 6432.

Pozemková reforma. — Rybářství: * Právo rybolovu ve veřejné řece, třeba by dle poznámky zapsané v deskách zemských příslušelo dočasnému vlastníku velkostatku, není právem dle § 2 záb. zák. státem zabraným.

(Nález ze dne 29. března 1927 č. 1004).

V ě c: Jan Sch. v H. a firma . . . v P. (adv. Dr. Jan Žáček z Prahy) proti státnímu pozemkovému úřadu stran práva rybolovu v řece Ohři.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím neudělil žal. úřad souhlas k tomu, aby pozůstalost po Adolfu Josefu Sch. prodala právo rybolovu v řece Ohři od katastru města L. ke katastru obce O. a v mrtvém rameni Ohře u P. stěžující si firmě. V důvodech dovozuje žal. úřad, že právo rybolovu toho je jako právo spojené s držením státem zabraného velkého majetku C. dle § 2 záb. zák. státem zabráno a souhlas dle § 7 záb. zák. se odpírá proto, poněvadž je v zájmu státu, aby právo rybolovu převzal a pro sebe podržel, aby mohla býti provedena regulační úprava řeky Ohře.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto: — — —

Stížnost namítá, že právo rybolovu ve veř. řece nelze pokládati za právo spojené s nemovitostmi ve smyslu §u 2 záb. zák. proto, poněvadž nemá ani fakticky nic společného s velkým majetkem pozemkovým.

Předmětem záboru je podle tohoto § velký majetek pozemkový, jímž se rozumí soubory nemovitostí s právy, jež jsou spojena s jejich držením. Z toho, že zákon, jehož cílem jest provedení úpravy poz. vlastnictví (§ 1 záb. zák.), podrobil záboru nejen majetek pozemkový (reality) sám, nýbrž i práva spojená s držením nemovitostí, majetek tento tvořících, jde na jevo, že účelem jeho bylo, aby výkon vlastnictví nad zabraným majetkem a užívání tohoto majetku v rukou nových vlastníků, na něž se vlastnictví převede poz. reformou, nebyly podrobeny obmezením, dříve neexistujícím, nýbrž byly vybaveny týmiž právy, jako v rukou onoho vlastníka, jemuž byl poz. majetek zabrán. Spočívá-li v tom účel zákona, aby práva, vztahující se k užívání poz. majetku a připínající se k jeho vlastnictví, zůstala i novým vlastníkům neporušeně zachována, pak je tím dán podklad pro interpretaci, která to jsou práva, jež má na mysli § 2 záb. zák. Jsou to jen ona, jež zřejmě směřují

k tomu, aby pozemkového majetku, jehož úprava je předmětem zákonů o poz. reformě, mohlo být racionelněji používáno, nikoli však práva — třeba spojená s držením zabraného majetku — při nichž tento vztah dán není a jichž výkon upotřebení poz. majetku samého neslouží a jichž nevykonávání nijak není na závadu používání tohoto majetku a dispozicím s ním plynoucím z vlastnictví změněného poz. reformou. Do této posléz uvedené kategorie spadá právo rybolovu na veř. řece, které je spojeno s držením zabraného velkostatku, neboť vykonávání nebo nevykonávání jeho nemělo žádných účinků na způsob používání zabraných nemovitostí před zábořem a nemá jich ani po zábořu. — — —

Č. 6433.

Vojenské věci: I. * Také sňatek, který uzavřel aktivní gážísta býv. armády, dříve než byla vyřízena jeho žádost za převzetí do čsl. armády v této jeho hodnosti, zakládá pro jeho manželku a děti nárok na zaopatřovací požitky ve smyslu zák. čís. 41/1887 jen tehdy, byl-li uzavřen s povolením vojenského úřadu, pokud jest povolení toho dle § 3 cit. zák. zapotřebí. — II. K výkladu pojmu »gážísta v akt. službě.«

(Nález ze dne 30. března 1927 č. 6519.).

Věc: Bedřich K. v B. (adv. Dr. Eugen Doktor z Prahy) proti ministerstvu národní obrany o drahotní přídavek na manželku.

Výrok: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

Důvody: St-1 sloužil v býv. armádě rak. uh. jako akt. gážísta z povolání, posléz jako major a žádal přihláškou z 27. března 1919, ve kteréž uvedl, že jest svobodný, aby byl převzat do čs. armády jako akt. gážísta z povolání a aby byl, pozbyv levého oka, přeložen do výslužby jako invalida, načež byl osobním věstníkem mno z 15. května 1920 převzat ve své hodnosti do výslužby. Podáním z 20. června 1920 žádal st-1, odvolávaje se na své převzetí ve výslužbě, o vyplácení požitků a předložil dom. list z 19. května 1919, ve kterémž jest uveden jako svobodný. Výnosem z 11. listopadu 1920 byl na to st-1 přeložen dnem 1. listopadu 1920 do výslužby a přiznáno mu od téhož dne výslužné 2640 K, přídavek za zranění 800 K, osobní přídavek 555 K a příbytečné 288 K ročně. Na dotaz voj. pens. likvidatury v Praze z 24. listopadu 1920 sdělil jí st-1 přípisem z 30. listopadu 1920, že jest ženat a bezdětný a předložil oddací list, dle něhož uzavřel sňatek manželský dne 27. května 1919. Voj. pens. likvidatura vyplácela na to st-li také drah. přídavek na manželku, ale zastavila sama později tuto výplatu od 1. dubna 1922. Podáním ze dne 3. dubna 1925 žádal st-1, aby byl jeho sňatek uznán a aby mu byl nárok na drah. přídavek na manželku znovu přiznán. — — Nař. rozhodnutím bylo st-li sděleno: »Mno nevyhovuje Vaší žádosti o dodatečné povolení sňatku, který jste uzavřel dne 27. května 1919 bez předepsaného voj. povolení, a o přiznání s tímto sňatkem spojených rodinných požitků. Vestníkem osob. 1920 č. 109 byl jste teprve dnem 1. listopadu 1920 přeložen do výslužby. Váš poměr důstojníka z povolání byl teprve tímto dnem přerušen. Proto jste potře-